

tájékoztatással, a médiában publikálni, mert az eddigi országos elnök a legitimitását történelemhamisítással próbálta erősíteni, s egy maroknyi csoport érdekét képviselni az örmény kisebbségen belül, a túlnyomó többség ellenében.

Az 1991-es népszámlálás adatai szerint 37 fő beszélt örményül Magyarországon. Ha nem lett volna a magyarörmények 15-20 ezres létszáma 1993-ban, nem kerültünk volna be a 13 kisebbség közé. Ezért tartjuk magunkat történelmi örménységnek Magyarországon, hiszen ebben a hazában többszáz év van mögöttünk.

Az önkormányzati választásokat úgy nyertük meg, hogy nyíltan vállaltuk magyarságunkat, örmény gyökereinket, tehát kettős identitásunkat.

Nézzük a másik oldalt: az Armenia Népe Kulturális Egyesület szlogenként hirdette, hogy ők az igazi örmények, akik a nyelvet beszélik. Ugyanakkor Budapesten az általuk indított jelöltek közül csak néhány beszél örményül, a többi még csak nem is örmény származású. De megemlíthető Emőd és Tiszaújváros örmény kisebbségi önkormányzata is! Össze lehet vetni ezen térség örménységét a népszámlálásról szóló könyv adataival, amelyben nincs feltüntetve egyetlen örmény sem ezen helységeken.

Az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület csak örmény gyökerű képviselőket indított a választásokon, akik nyíltan vállalták, hogy nem tudnak örményül. Még képviselőjelöltjeink életrajzát is nyilvánosságra hoztuk. Nincs miért szégyenkezniük, sőt! A cigány etnikum nyíltan vállalta, hogy túlnyomó többségében magyar anyanyelvű. El is ismerték állami szinten magyar nyelvűségük indokoltságát a beás és a romani mellett. Tessék elismerni az örménység esetében is a magyar nyelvűséget, mert ez a történelmi helyzet Magyarországon és ez az igazság.

2003. március

dr. Issekutz Sarolta
elnök

Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület

Tisztelt Szerkesztőség!

A márciusi füzetekben olvastam az országos választások előtt kötött megállapodást. Büszke voltam arra, hogy az általunk szívesen fogadott, nemrég jött örmény testvéreink az együttműködés mellett döntöttek, elismerve a többség magyar anyanyelvűségét.

Március 22-én viszont az arcomra fagyott a mosoly, amikor a Magyar Televízió Rondó című műsorában id. Aján Gergely országos elnökünk nyilatkozatát hallottam. Nem tudom elhinni, hogy így nyilatkozott. Talán úgy vágták a riportot, hogy az ellenkező értelmét kapta a szöveg? (Volt már erre példa.) Sajnos, nemcsak a riport elején, de többször is visszatért arra, hogy rövid időn belül a hazai örménység kétnyelvűségét akarja megvalósítani. Ez nem lehet igaz! Nem akarom elhinni, hogy az elnök úr - aki az Erdélyi Örmény Gyökerek Kulturális Egyesület több éves harca eredményeként aratott választási győzelme után - aláírta a megkötött megállapodást, azzal ellentétben nyilatkozott volna a televízióban! Remélem, olvashatjuk cáfoló nyilatkozatát a következő lapszámban, megnyugtatóképpen.

Bp. 2003. március 28.

Tisztelettel: MS

(név és cím a szerkesztőségben)

A márciusi klub

Késő tavasszal immár hagyományos, hogy a Fővárosi Örmény Klub találkozóján dr. Szarka György tart honismereti, vetítettképes előadást, amely egyúttal előzetes ismertetése az adott

év augusztusának végére tervezett erdélyi útnak.

Ezúttal is így volt a márciusi klub délutánján. Szarka Gyuri bácsi immár általunk jól ismert, oldott stílusában mutatta be a tervezett útvonal egy-egy pontját, előadását vetített képekkel kísérve. (A részletes programot lásd lapunk más helyén.)

Ismét tömeg, amely alig-alig fér el a Bartók teremben... de aki az ajtóban állva maradt, mert már nem jutott helyhez, az is élvezte az útbemutatót.

Aki úgy tervezi, hogy részt vesz az erdélyi körutazáson, az élvezettel hallgatta a tájékoztató, kedvcsináló előadást és már előre odaképzeltette magát a képek helyszíneire. Aki pedig nem tervezi, nem teheti, hogy benevezzen, az legalább szóban és képben részesült számtalan érdekes, szép, felemelő és izgalmas látni- hallanivalóban.

A klub találkozóját különösképpen színessé és élvezetessé tette ezen felül a Tamási Áron Székely Népdalkör fellépése. Az együttes az 1990-es években Magyarországra települt székelyekből alakult 1995-ben egyesületté. Megtapasztalhattuk, hogy a belső-erdélyi népzenei hagyományok ápolása - amit alapvető céljukul tűztek ki - valóban működik: élvezetes és hiteles előadásban hallhattunk az egész magyarság által közismert, valamint a csak Erdélyre, vagy a Székelyföldre jellemző népdalokat.

Az együttes gyakran lép fel különböző rendezvényeken. „Mindennapi” helyük és támogatójuk a kőbányai Pataki István Művelődési Központ, ahol hétfőnként 16.00 órától tartják nyilvános próbáikat, amelyen mindenkit szeretettel várnak.

Mi pedig örülünk, hogy március 20-án a klub nagyszámú közönségét megörvendették énekükkel.

dcs

Elmélkedés

Dr. Szarka György, „Gyuri bácsi” hangulatos, színes szöveggel kísérte a március 20-án, a Fővárosi Örmény Klub találkozóján tartott, Barangolás őseink földjén címen tartott vetítettképes előadását.

Kedvcsináló volt a bemutató, az idei augusztus 23-30 közötti útra.

Minden kép, amit láttunk, egy-egy gyöngyszem Erdélyről, az őshazáról, ahová - bár eljöttek onnan elődeink - gyökereink visszahúznak, vagy ha valaki még nem járt arra, érzi, hogy egy ilyen utat nem szabad kihagyni. Meg kell ismerni a havasokat, az ott élő népeket, a székely, a csángó életmódot, azt a helyet, ahol bennünket, örményeket ismernek, és tudják, hogy az évszázadok folyamán milyen fontos szerepet töltöttünk be Erdély gazdasági-kulturális életében.

Magas Déva vára, a Bihari hegyek, a Gyimes-ójtózi szoros, az ezeréves határ. Minden a múltat idézi.

Elnéztem az útirányt. Érinti Énlakát, az ősi székely rovásírás őrzőjét, Küsmöd völgyét, a vízbefolytott templomot...

E két községről jut eszembe egy igen kedves mese, amit egy furfangos székely ember talált ki, akkor, amikor fiai között a vagyonát akarta elosztani.

Őt fia volt és nem akarta, hogy elmúlta után a vagyona felett marakodjanak az utódok - ahogy ez már abban az időben is szokás volt. Magához rendelé őket és miután sorra megdicsérte vagy megfedte őket aszerint, hogy ki mit érdemelt, megtömte pipáját és hozzákezdett végakarátának elmondásához. Vagyona igen terjedelmes volt, erdői, mezői, legelői határosak voltak Parajd, Bözöd, Korond, Erdőszentgyörgy községekkel.

- János fiam - szólt a legidősebbhez - mivel jól gazdálkodsz, a szántás-vetéshez jól értesz, úgy gondoltam, hogy ez a terület, ahol ma is laksz, a faluval együtt legyen a TIED. Székely nyelvjárással, EZ a TIED, amiből lett az ETÉD. A térképen ott található, a Körös-patak partján, ami azonban nem azonos a Körösökkel, mert ez tulajdonképpen KÖRISPATAK.